

45 - CE ESTE IPOCRIZIA?

Ai auzit vreodată pe cineva spunând: „Ești un ipocrit!”?

De obicei, persoana care spune asta este foarte furioasă.

Dar ce este ipocrizia? O greșeală, o minciună, o înșelăciune?

După părerea ta, este grav să fii ipocrit? Da? Nu?

Astăzi, vom vedea cum a reacționat Isus față de oamenii ipocriți. Poți reciti această poveste în capitolul 13 din Evanghelia după Luca.

NU-L POȚI PĂCĂLI PE ISUS

Pentru evrei, sâmbăta este Sabatul. Știi ce înseamnă asta? Pur și simplu, nu trebuie să lucreze. Este o zi de odihnă. Se adună în sinagogă pentru a asculta citirea Cuvântului lui Dumnezeu și pentru a se ruga.



Așadar, în acea sâmbătă, Isus este în sinagogă și El este cel care citește. Toată lumea îl ascultă cu atenție. Ne place să-L auzim pentru că El explică bine textele Vechiului Testament, Psalmii, legea lui Moise. Vorbește despre dragostea lui Dumnezeu, despre sfințenia Sa și despre răbdarea Sa.

Conducătorul sinagogii este acolo cu bărbați religioși, cărturari, preoți. Și ei ascultă cu atenție pentru a urmări tot ce spune El. Ar vrea ca El să se înșele, pentru că sunt geloși de succesul Lui în rândul mulțimii.

Mai este și o doamnă. Îl iubește pe Dumnezeu și crede în El. Este toată încovoiată; atât de încovoiată încât nu se poate îndrepta.

Suferă de probleme cu coloana vertebrală de 18 ani! Vă puteți imagina 18 ani, ce mult timp este! Copiii au râs adesea de ea. Uneori este împinsă.

În sinagogă, nimeni nu o bagă în seamă și nu face niciun zgomot ca să nu fie observată; dar ascultă foarte atent.

Deodată, Isus se oprește să vorbească pentru că o vede.

- Femeie!, îi spune El. Vino aici și fii vindecată de neputința ta!

Își pune mâinile pe ea, imediat ea se ridică.

- Slavă lui Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu!, strigă ea. Sunt vindecată!

Uitați-vă, pot să-mi ridic capul! Pot să mă uit la voi, să vă văd fața! Uitați-vă cât de dreaptă stau! Nu mai am dureri! Slavă lui Dumnezeu!

Oamenii sunt uimiți de puterea și dragostea lui Dumnezeu și se bucură împreună cu ea.

Se bucură toată lumea? Nu, nu toată lumea! Unii bărbați scrâșnesc din dinți. Sunt foarte mânioși, indignați că Isus tocmai a vindecat această femeie. Ști de ce? Nu vor să-L recunoască pe cel care tocmai a făcut această vindecare ca fiind Fiul lui Dumnezeu. Ar vrea să-L dea afară din sinagogă, dar se tem de reacția mulțimii, așa că își vor exprima mânia în alte moduri.





Conducătorul sinagogii s-a ridicat în picioare.

- Sunt șase zile în care trebuie lucrat! Veniți și fiți vindecați în acele zile, nu în ziua Sabatului!

- Ipocritule! i-a zis Isus. Spune-mi: Ce faceți voi, în ziua Sabatului, când îi este sete boului sau măgarului? Îl dezlegați, îl aduceți la adăpător și îi dați apă."Nu ezitați să faceți asta pentru că animalul este al vostru și este în interesul vostru să fie sănătos; și totuși, este doar un animal! Și această femeie care este o adevărată credincioasă, o femeie de credință, care este bolnavă de 18 ani, pentru că este Sabat, nu ar fi trebuit să o vindec, a-ți fi vrut să o las în această stare? Sunteți niște ipocriți!



Conducătorul sinagogii și cei care sunt de părerea lui s-au înroșit foarte tare de rușine, dar oamenii s-au bucurat și L-au lăudat pe Dumnezeu pentru puterea Lui și compasiunea Lui față de cei care suferă.

- Slavă lui Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu! au spus ei în timp ce se întorceau acasă. Am văzut lucruri glorioase.



ȘI TU ȘI EU!

Vindecând această femeie în ziua de Sabat, crezi tu că Isus a fost neascultător de poruncile lui Dumnezeu? Nu, desigur că nu! El cunoștea viețile și gândurile acestor oameni răi, ipocriți, care îi învățau pe oameni propriile legi, dar ei nu le puneau în practică. Nu le păsa de problemele altora și nu aveau compasiune pentru bolnavi, pentru nefericiți.

Spuneau că îi slujesc lui Dumnezeu, dar nu-L ascultau. Făceau în secret ceea ce le interziceau altora să facă. Erau falși. Ați văzut deja oameni cu măști, ei bine, acești oameni, parcă s-ar ascunde în spatele unei măști, dar Isus le-a expus falsitatea, ipocrizia. Ne putem preface asta... dar este fals.

Te încurajez cu adevărat să fii mereu sincer cu tine însăși și adevărat cu ceilalți.



ȘI NOI, PĂRINȚII!

Mulți părinți sunt atât de ocupați cu tot felul de activități, încât nu mai văd ce se întâmplă în jurul lor. Inima devine mai puțin sensibilă, chiar insensibilă, la mizeria și nevoile altora. Deși își păstrează aparența și limbajul credinței, ei nu mai trăiesc conform principiilor Evangheliei.

În primul rând, în familie se trăiește Evanghelia, sub privirea copiilor noștri. Când viața noastră se conformează cuvintelor noastre, ei înțeleg bine ce înseamnă „a fi adevărat”.

Această poveste ne amintește importanța de a ne examina inimile înaintea lui Dumnezeu pentru a nu ne înșela pe noi înșine, pe copiii noștri și pe ceilalți.